forhold, den kan have lagt til grund for vurderingen, kan antages at have holdt sig inden for grænser, som ikke kan anfægtes, og ikke har anvendt sine beføjelser åbenbart fejlagtigt. Det tilkommer alene institutionen inden for sine meget vide skønsbeføjelser at afgøre, om den foretrukne ansøgers helbredstilstand sætter ham i stand til at udføre sine opgaver tilfredsstillende.

RETSMØDERAPPORT
i sag 26/85 *

I — Faktiske omstændigheder og skriftveksling

Den 20. oktober 1958 blev sagsøgeren ansat ved Kommissionens oversættelsestjeneste som hjælpeansat oversætter.

Han blev ved beslutning af 3. november 1959 med virkning fra 1. januar 1959 fastansat i lønklasse LB 3 i en midlertidig stilling i henhold til den organisationsplan, der gjaldt inden tjenestemandsvedtægtens ikrafttræden.

Ved beslutning af 3. december 1962 blev sagsøgeren udnævnt til tjenestemand i lønklasse LA 5, 5. løntrin, med virkning fra 1. januar 1963; ved beslutning af 23. september 1963 blev han forfremmet til lønklasse LA 4 med virkning fra 1. februar 1962. Herefter blev han udnævnt til gruppeleder (chef d'équipe) med virkning fra 1. februar 1981.

Ved beslutning af 7. februar 1984 udnævnte Kommissionen sagsøgeren til midlertidig leder af den franske oversættelsesafdeling IX C 7 i perioderne 1. maj — 30. september 1981 og 1. juni — 24. oktober 1982. Herudover var sagsøgeren i perioden 20. januar — 16. maj 1984 konstitueret i stillingen som kontorchef dér.

Ved meddelelse COM/407/84 af 17. februar 1984 opslog Kommissionen den ledige stilling som »chef for den franske oversættelsesafdeling (lønklasse LA 3) under generaldirektoratet for personale og administration« (IX C 7). Ifølge stillingsopslaget krævedes følgende kvalifikationer:

»1) Eksamen fra universitet eller anden højere læreanstalt eller faglig erfaring, der har ført til samme niveau.

2) Indgående kendskab til alle problemer, som kan opstå i forbindelse med ledelsen af en stor oversættergruppe.

3) Betydelig erfaring inden for området oversættelse og sprogrevision.«

Ved beslutning af 16. maj 1984 besatte Kommissionen den ledige stilling ved forfremmelse af Henry Dubois, der hidtil

* Processprog: Fransk.

havde ledet gruppen »generelle og administrative spørgsmål — udvikling«.

Den 25. juni 1984 indbragte sagsøgeren i medfør af vedtægtens artikel 90, stk. 2, en klage, hvorved han krævede, at afslaget på hans ansøgning og beslutningen om at udnævne Henry Dubois til den omtvistede stilling blev ophævet. Kommissionen kritiseredes navnlig for ikke ved sammenligningen af ansøgernes fortjenester at have taget sagsøgerens bedømmelse for perioden 1. juli 1981 — 30. juni 1983 i betragtning, da bedømmelsen ikke var vedlagt hans personlige aktmappe.

I skrivelse af 7. november 1984 anerkendte Kommissionen, at bedømmelsen faktisk ikke var vedlagt sagsøgerens personlige aktmappe ved sammenligningen af ansøgernes fortjenester. Kommissionen skrev yderligere:

»Den 24. oktober 1984 tog Kommissionen således ansøgernes fortjenester op til fornyet overvejelse under hensyntagen til den nævnte bedømmelse. Kommissionen fandt, at den ledige stilling i henhold til stillingsopslag COM/407/84 skulle besættes ved forfremmelse af Henry Dubois. Den bekræftede således sin beslutning af 16. maj 1984 og besluttede ikke at ophæve udnævnelsen af Henry Dubois til stillingen som chef for den franske oversættelsesafdeling.

Da beslutningen blev truffet på grundlag af alle for sagen relevante momenter, finder Kommissionen, at Deres klage herefter er genstandsløs.«

Ved stævning af 31. januar 1985, registreret på Domstolens justitskontor samme dato, har sagsøgeren anlagt denne annullationssag.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen (tredje afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse. Den har imidlertid anmodet Kommissionen om at fremlægge en række dokumenter vedrørende den anfægtede udnævnelsesprocedure.

II — Parternes påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1) sagen antages til realitetsbehandling;

2) inden der afsiges endelig dom, opfordres modparten til at fremlægge følgende dokumenter:

   2.1. De dokumenter fra maj og oktober 1984, hvorved spørgsmålet om besættelse af den ledige stilling blev forelagt »Noël-gruppen«.

   2.2. Bevis for, at de ansøgende tjenestemænds personlige aktmapper faktisk blev overgivet til gruppen, og at de blev gennemgået.

   2.3. Gruppens mødereferat vedrørende sammenligningen af de ansøgende tjenestemænds fortjenester og bedømmelser.

   2.4. Referat nr. 737 af det af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber den 16. maj 1984 afholdte møde.

   2.5. Referat nr. 755 af det af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber den 24. oktober 1984 afholdte møde.

2.6. De særlige referater vedrørende »Kommissionens øvrige drøftelser vedrørende dette spørgsmål«, jfr. referencerne dok. KOM(84) PV 737, anden del, punkt XII. A.1 og dok. KOM(84) PV 755, anden del, punkt X. A.3.

2.7. Den fremskyndede skriftlige procedure nr. E/1302/84 af 26. oktober 1984 vedrørende forslag til besvarelse af sagsøgerens klage.

3) Annullation af

a) beslutningen af 16. maj 1984 fra Kommissionen for De europæiske Fællesskaber om at udnævne Henry Dubois til stillingen i lønklasse LA 3 som chef for den franske oversættelsesafdeling IX C 7 under generaldirektoratet for personale og administration,

b) det stiltiende afslag på sagsøgerens ansøgning om nævnte stilling,

c) beslutningen af 24. oktober 1984 fra Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, hvorved Kommissionen bekræftede sin beslutning af 16. maj om at udnæve Henry Dubois til nævnte stilling,

d) beslutningen af 7. november 1984 fra Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, hvorved denne udtrykkeligt afviste sagsøgerens klage af 22. juni 1984.

4) Sagsøgte tilpligtes i medfør af procesreglementets artikel 69, stk. 2, at afholde samtlige sagens omkostninger, herunder de i procesreglementets artikel 73, litra b), omhandlede udgifter, som det har været nødvendigt for sagsøgeren at afholde i forbindelse med sagen, især rejse- og opholdsudgifter samt honorar til advokat.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Der træffes afgørelse om sagens omkostninger efter gældende regler.

— I øvrigt tages der forbehold for senere ændringer.

III — Parternes anbringender og argumenter

A — *Formaliteten*

1. *Sagsøgeren* har til støtte for sin påstand om, at sagen antages til realitetsbehandling, anført, at den er anlagt til prøvelse af en akt, som indeholder et klagepunkt imod ham, jfr. tjenestemandsvedtægtens artikel 91; yderligere har han anlagt sagen inden for den fastsatte frist efter at have udtømt rekursmulighederne, ligesom han har søgsmålsinteresse, da den anfægtede beslutning har påvirket hans tjenestemandskarriere.

2. *Kommissionen* har til støtte for sin afvisningspåstand fremført følgende argumenter:

Klagen vedrørte i det væsentlige det forhold, at sagsøgerens bedømmelse for perioden 1. juli 1981 — 30. juni 1983 ikke var vedlagt hans personlige aktmappe på det tidspunkt, da ansættelsesmyndigheden sammenlignede de indgivne ansøgninger. Efter modtagelsen af sagsøgerens klage tog Kommissionen imidlertid den 24. oktober 1984 ansøgernes fortjenester op til fornyet overvejelse, ved hvilken lejlighed der også blev taget hensyn til den nævnte bedømmelse. Klagen var herefter genstandsløs.

Den akt, sagsøgeren finder negativ for sit vedkommende, er således ikke beslutningen om udnævnelse af 16. maj 1984, men

derimod den nye beslutning af 24. oktober 1984, som sagsøgeren ikke har påklaget.

B — *Realiteten*

Sagsøgeren har gjort gældende, at vedtægtens artikel 45 er overtrådt, samt at Kommissionen har gjort sig skyldig i kompetenceoverskridelse og magtfordrejning.

Overtrædelse af vedtægtens artikel 45

1. *Sagsøgeren* har anført, at ansættelsesmyndigheden ikke foretog en grundig gennemgang af ansøgernes personlige aktmapper og navnlig ikke af deres bedømmelser, hvilket er i strid med vedtægtens artikel 45, hvorefter forfremmelse af tjenestemænd sker »efter sammenligning af deres fortjenester og de afgivne udtalelser om dem«.

Da der var tale om forfremmelse af en tjenestemand fra lønklasse LA 4 til lønklasse LA 3, som er den højeste lønklasse inden for sprogtjenesten, blev sammenligningen foretaget af »Noël-gruppen«, der er sammensat af generalsekretæren, generaldirektøren for administration og personale samt af generaldirektøren for det generaldirektorat, hvorunder den ledige stilling hører.

Det fremgår af Kommissionens svar på klagen, at det ikke i maj 1984 var muligt for »Noël-gruppen« at foretage en fuldstændig og objektiv gennemgang af de modtagne ansøgninger på grundlag af de seneste bedømmelser, for så vidt enkelte af disse bedømmelser endnu ikke var endeligt udfærdiget.

Når henses hertil, var det ifølge sagsøgeren ikke tilstrækkeligt, at Kommissionen den 24. oktober 1984 traf en beslutning, hvorved den bekræftede den tidligere ugyldige beslutning; den burde derimod have annulleret den anfægtede beslutning efter at have konstateret, at den var ugyldig, og herefter have truffet en ny beslutning om udnævnelse efter en forskriftsmæsssig procedure.

2. *Kommissionen* har heroverfor anført, at den to gange har foretaget en grundig gennemgang af ansøgernes personlige aktmapper, nemlig forud for beslutningen af 16. maj 1984 og forud for beslutningen af 24. oktober 1984 efter modtagelse af sagsøgerens klage.

Med hensyn til sidstnævnte beslutning ville det være uholdbart at anfægte dens gyldighed, alene fordi den blev betegnet som bekræftelse af den tidligere udnævnelse og ikke som en ny udnævnelse.

Kompetenceoverskridelse og magtfordrejning

1. *Sagsøgeren* har bestridt, at Kommissionen reelt tog sammenligningen af ansøgernes fortjenester op til fornyet overvejelse i oktober 1984. Han anfører, at Kommissionen blot forsøgte at give sin beslutning af 16. maj 1984 et skin af lovlighed.

Det er bemærkelsesværdigt, at den foretrukne ansøgers anciennitet hverken i tjenesten eller inden for lønklassen var højere end sagsøgerens, ligesom han heller ikke havde opnået bedre bedømmelser. Yderligere er den foretrukne ansøgers helbredstilstand så dårlig, at han ifølge sagsøgeren er ude af stand til at varetage ledelsen og administrationen af en afdeling med mere end 80 oversættere og sprogrevisorer.

Afviklingen af den procedure, som dannede grundlag for beslutningen af 24. oktober 1984, kan give anledning til eftertanke; Kommissionen har oplyst, at »Noël-

gruppen« kun havde én dag til ikke blot at foretage en ny sammenligning, men også til at udfærdige en rapport og sende den til det kompetente medlem af Kommissionen, som selv samme dag gennemgik rapporten og udfærdigede et forslag til beslutning, som endnu samme dag, nemlig den 24. oktober 1984, blev vedtaget af Kommissionen. Derimod sendte generalsekretæren først den 26. oktober 1984 inden for rammerne af den fremskyndede skriftlige procedure en skrivelse til Kommissionens medlemmer med et udkast til et svar på sagsøgerens klage.

2. *Kommissionen* har anført, at selv om det antages, at vedtægtens artikel 45 er overtrådt — hvilket den bestrider — er der ikke tale om kompetenceoverskridelse eller magtfordrejning; ved magtfordrejning forstås, at den, som træffer en forvaltningsafgørelse, forfølger et andet mål end det, hvortil beføjelserne er givet. Den 24. oktober 1984 traf Kommissionen imidlertid en ny beslutning på grundlag af alle sagens relevante oplysninger. Annullationen af beslutningen af 16. maj 1984 indebærer således ikke ipso jure at den anden beslutning annulleres, da denne er en selvstændig retsakt, for så vidt den blev truffet efter en ny gennemgang af alle relevante elementer.

Ifølge Kommissionen er sagsøgerens anbringender vedrørende den udnævnte ansøgers anciennitet samt den af denne opnåede bedømmelse ikke relevante, for så vidt sagsøgeren ikke har gjort gældende, at ansættelsesmyndigheden har begået en åbenbar fejl under udøvelsen af sine skønsbeføjelser. Yderligere kan den foretrukne ansøgers helbredstilstand ikke på nogen måde påvirke hans faglige kvalifikationer og navnlig ikke udførelsen af hans opgaver som kontorchef.

Kommissionen har endelig anført, at beslutningen af 24. oktober 1984, som bekræftede beslutningen af 16. maj 1984, blev truffet efter den forskriftsmæssige procedure; beslutningens betegnelse kan ikke være afgørende for den retlige vurdering. Sagsøgerens ansøgning blev afslået under udøvelse af Kommissionens frie skøn og udelukkende på grundlag af hans fortjenester og faglige kvalifikationer.

IV — Besvarelsen af domstolens spørgsmål

I besvarelse af Domstolens spørgsmål har Kommissionen oplyst, at der ikke fandtes generelle kriterier for at vurdere de tjenestemænds fortjenester, som kunne forfremmes til lønklasse LA 3, da der bør anlægges en konkret vurdering under hensyntagen til de kvalifikationer, som kræves i henhold til stillingsopslaget. For så vidt angår den omtvistede udnævnelse, blev der blandt andet taget hensyn til den udnævnte ansøgers lederevner, initiativ og organisationstalent.

På Domstolens anmodning har Kommissionen yderligere fremlagt en kopi af referatet fra »Noël-gruppens« møde den 10. maj 1984 og samtidig oplyst, at gruppen ikke fik forelagt sagen endnu en gang i oktober 1984.

U. Everling
Refererende dommer